

Kasper Lind-Hansen Kristjanssons tale ved kandidat reception på Institut for Nordiske Studier og Sprogvidenskab

Taler

Kasper Lind-Hansen Kristjansson
Dimittend fra Københavns
Universitet

Dato

6. september 2024

Sted

Njalsgade 76, bygning 4A, 2. sal
2300 København S

1 Kære alle sammen.

Vi gjorde det! Vi fejrer i dag, at et langt uddannelsesforløb formelt har fået sin afslutning. Vi opnåede alle det, der var meningen med det hele: vi er blevet

5 kandidater i vores respektive fag. Vores rejse her har nået sin destination. Det er sådan, den danske ordbog definerer at dimittere:

"(en) formel afsked, hvor man forlader en skole eller (højere) uddannelsesinstitution efter afsluttet eksamen".

10

Ja, vi fejrer i dag, at vi krydsede målstregen, at vi bestod vores afsluttende eksamen, men at fejre det alene, mener jeg, er en lidt ærgerlig simplificering. I stedet bør vi betragte i dag, ikke blot som en anerkendelse af et resultat, men som et lykkeligt nedslag i en sær og snoet proces, der stadig – og altid – er i gang.

15

Min egen vej har været alt andet end lige. Jeg begyndte på bacheloruddannelsen i lingvistik for 10 år siden. Jeg havde aldrig rigtig haft en klar fornemmelse for, hvad jeg ville, og starten på lingvistik var da også mit tredje forsøg på at finde

20

Hvis jeg måler mig selv på resultater alene, er min universitetstid fyldt med nederlag og er nærmest antitesen til fremdriftsreformen: To påbegyndte uddannelser, der ikke blev færdiggjort, flere udskudte fag og eksamener og en i

25

sidste ende betydelig forlængelse af den samlede studietid. Sådan kan mit forløb anskues.

30 Hvis jeg i stedet måler mig på processen, hvad jeg har oplevet og lært i løbet af mine år på universitet – hvordan jeg har udviklet mig – er billedet et ganske andet. Jeg har oplevet modgang, som har gjort mig stærkere. Jeg har taget kurser, der var vanskelige for mig, men som jeg klarede alligevel. Jeg har taget kurser, som jeg ville ønske aldrig ophørte. Jeg har mødt medstuderende som i dag er mine bedste venner – fundet kærligheden på studiet og mistet den igen. Jeg har 35 haft undervisere, som er hamrende dygtige, og som mener det oprigtigt, når de spørger til, hvordan man egentlig går og har det. Jeg har mødt en administration og studievejledning, der har været enormt hjælpsomme, og her til sidst har jeg haft en specialevejleder, som aldrig mistede troen på mig, selvom jeg fra tid til anden mistede troen på mig selv. Oplevelser, der knytter sig til min proces og 40 min rejse, og som efter min mening – når alt kommer til alt – vil stå tilbage som det, der virkelig har betydet noget.

Selvom vi kan – og gerne må – være utilfredse, tilfredse eller stolte over, hvordan facittet på vores uddannelse i sidste ende blev, så er vi så meget mere end en 45 karakter – det har vi altid været, det vil vi altid være, og et tal vil aldrig kunne sige meget om, hvem vi er, og hvad

vi kan. Derfor bør det succeskriterie, vi måler os på i livet, altid være processen – ikke resultatet. På og udenfor universitetet.

50 For nu kommer vi ud til en virkelighed, hvor vi igen hurtigt kan føle os utilstrækkelige, hvis vi kun fokuserer på resultaterne. Hvis vi i vores jobsøgning har jobansættelsen som det eneste succeskriterie, vil tilværelsen føles temmelig flad for de fleste af os. Fokuserer vi i stedet på processen, kan billedet også her 55 være omvendt: Det kan godt være, de mange ansøgninger i første omgang ikke fører til jobs, samtaler eller sågar bare et svar, men vi lærer hele tiden noget: Vi oparbejder en forståelse for, hvor mange ting vi faktisk har lært i vores tid på universitetet; vi lærer at sparre med andre jobsøgende, at bruge vores netværk og, om ikke andet lærer vi at se tingene fra den lyse side og gå på med krum hals. For 60 det skal vi.

Og hvis vi tror at processen er færdig, når vi endelig har landet drømmejobbet – ja, så kan vi tro om igen.

65 Da jeg blev konfirmeret for nu 20 år siden, sagde min præst til en konfirmationsforberedelse: ”Vi står i lære hos Jesus hele livet”.

70 Til trods for min udprægede ateistiske overbevisning, har jeg haft den sætning med mig lige siden. Den indkapsler den pointe, jeg prøver at få frem: Vi altid er undervejs, og at det, vi afskriver som fiaskoer, fejl og fusere ofte viser sig at være det, vi lærer allermest af. At fejle er at lære.

75 Nu virker det måske lidt sært at høre på, at jeg står og taler om at fejle, når vi er her for at fejre, at vi netop ikke fejlede, men bestod; Klarede det, uanset hvordan vores odds har været. Og vi skal fejre vores resultat, men vi skal så sandelig også fejre vores proces. Som en anerkendelse af de hele mennesker, vi er.

80 Stort og hjerteligt tillykke til os allesammen. Jeg ønsker jer alle det bedste i jeres videre færd.

85 **Kilde**
Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

90 **Tags**
Festtale

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/kasper-lind-hansen-kristjanssons-tale-ved-kandidatreception-pa-institut-for-nordiske-studier-og-sprogvidenskab>

95

100

105